

REVIFAXEN

NYHEDSBREV OM SKATTER OG AFGIFTER

Nummer 797 af 13/1-2009

Tre højesteretsdomme

Højesteret har afsagte domme om henholdsvis beskatning af fribolig (skattepligtig løbende ydelse), indtræden af fuld dansk skattepligt (beskatning af overgangssum ved klubskifte) og selskabs gave til almennyttig forening (eventuel beskatning af hovedanpartshaver).

Uopsigelig ret til fribolig (SKM2009.27)

Sagen for Højesteret angik beskatning af fribolig, som en søn han stillet til rådighed for moderen, så længe hun ønskede det.

Spørgsmålet var, om værdien af den fri bolig til moderen var en gave omfattet af boafgiftsloven eller en skattepligtig gave.

Højesteret fandt, at et forpligtende tilsagn om en uopsigelig ret til fribolig medfører løbende beskatning efter enten statsskattelovens § 4, litra b om "vederlagsfri benyttelse af andres rørlige eller urørlige gods", eller § 4, litra c om "aftægt og deslige".

Højesteret anfører i dommen, at hvis der derimod blot er tale om en fribolig "indtil videre", er der tale om en gave omfattet af statsskattelovens § 5, litra b. Hvis modtageren af friboligen er omfattet af gaveafgiftskredsen i boafgiftslovens § 22, er gaven ikke indkomstskattepligtig, men omfattet af gaveafgift.

Kommentarer

I SKATs vejledning om forældrelejligheder er anført følgende:

"Hvis huslejen er fastsat til normal markedsleje, får lejeaftalen ingen skattemæssige konsekvenser for dit barn. Er huslejen imidlertid lavere end markedslejen, anses det for delvis fribolig, og det er skattepligtigt. Dit barn skal derfor betale skat af forskellen mellem huslejen og markedslejen."

Denne passus er ikke korrekt ved "normal" udlejning til børn, idet man her som altovervejende hovedregel ikke har givet barnet et forpligtende tilsagn om en uopsigelig ret til fribolig. I disse normaltillælde vil en for lave lav husleje ikke medfører beskatning af barnet, men en eventuel for lav leje vil være omfattet af gaveafgiftsreglerne.

Indtræden af fuld dansk skattepligt (SKM2009.30)

Denne sag for Højesteret angik en fodboldspiller, der var bosiddende i England, og som indgik en kontrakt om at spille for en dansk fodboldklub.

Fodboldspilleren boede og spillede i England under forhandlingerne med den danske klub, men fløj til Danmark for endeligt at underskrive kontrakten. Herefter blev han i Danmark, hvor han straks begyndte at spille for sin nye klub. Han boede de første måneder på hotel/hos forældre, og han var i disse måneder nogle dage tilbage i England for at afvikle "sit liv" der (flytning, salg af bil osv.).

Højesteret fandt, at fodboldspilleren ved sin ankomst til Danmark - umiddelbart før kontraktens underskrivelse - påbegyndte et sammenhængende ophold i Danmark i et tidsrum af mindst 6 måneder, og dette ophold kunne ikke anses for afbrudt som følge af de kortvarige ophold i England med henblik på afvikling. Fodboldspilleren blev derfor fuldt skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, ved ankomsten til Danmark forud for kontraktens underskrivelse.

Kommentarer

Sagen for Højesteret angik indkomståret 1999. På daværende tidspunkt var praksis, at sign-on-fee ikke blev beskattet i Danmark, hvis personen ikke var fuld skattepligtig til Danmark ved kontraktindgåelsen, og beløbet straks forfaldt til betaling, når kontakten var underskrevet. Denne praksis har SKAT forladt ved SKM2007.370, hvorefter man betragter sign-on-fee som forskud på løn og dermed A-indkomst, som er begrænset skattepligtig efter kildeskattelovens § 2.

Selskabs gave til almennyttig forening (SKM2009.29)

Et hovedanpartshaverselskab havde givet en gave på 100.000 kr. til G1 Mission. Denne forening var godkendt efter ligningslovens § 8 A, stk. 2.

Højesteret udtaler i dommen, at gaver, som gives til en sådan almennyttig forening, må som udgangspunkt forventes at blive ydet ud fra en ideel interesse i at fremme foreningens formål.

Det er ikke godtgjort, at den gave, som eneanpartshaveren lod sit selskab yde G1 Mission, blev givet i strid med de selskabsretlige regler, eller at gaven blev ydet for direkte eller indirekte at tilgodese andre interesser end hans ideelle interesse i at fremme foreningens almennyttige formål. Dette gælder, selv om hans hustru var medlem af foreningen og virkede som såkaldt "præceptor" til fremme af foreningens aktiviteter.

Højesteret fandt på denne baggrund ikke godtgjort, at eneanpartshaveren havde en sådan direkte eller indirekte økonomisk eller personlig interesse i at begunstige foreningen, at gaven kunne anses for ydet af ham personligt. Gaven kunne derfor ikke beskattes som maskeret udlodning til eneanpartshaveren.

Kommentarer

Højesteret har tidligere taget stilling til en løbende ydelse omfattet af ligningslovens § 12, se TfS 1995, 454. Sagen angik et hovedanpartshaverselskab, hvor selskabet havde forpligtet sig til i 10 år at betale Indre Mission 5 pct. af selskabets skattepligtige indkomst. Hovedanpartshaveren, der tillige var ansat i selskabet, havde samtidigt forpligtet sig til at bidrage til Indre Mission med maksimumsbidraget for personer. Højesteret bemærkede, at efter LL § 12, stk. 2, tilkommer der udtrykkeligt også selskaber fradragsret for løbende ydelser i henhold til en forpligtelse, som er påtaget overfor foreninger, stiftelser, institutioner, religiøse samfund mv., der er godkendt efter LL § 12, stk. 3. At det er en hovedaktionærs eller hovedanpartshavers ideelle interesse for en af de omhandlede foreninger mv., der har ført til, at et selskab har påtaget sig en løbende forpligtelse, kan ikke bevirke, at der med støtte i et almindeligt princip om maskeret udbytte gøres undtagelse fra fradragsretten.

Med venlig hilsen

Dorte Borup Madsen

REVITAX A/S

Frederiksgade 1
1265 København K
Telefon 3391 2201
Telefax 3391 3801